

[Stavad]

linjer, som jeg på socialdemokratiets vegne skitserede under førstebehandlingen. Jeg håber, at vi med den løsning har fået ro om en meget omblæst sag.

Virkningen er, at man nu kan få fulde afskrivninger, at man fuldstændig får fjernet de begrænsninger, der er for skibe i afskrivningsloven. Men det betyder også i henhold til den aftale, vi har indgået, at man for 1987 og fremover ikke kan få fradraget disse underskud på toppen af anden indkomst. Det mener vi er en fornuftig løsning, for det betyder, at arrangementer, som er indgået ud fra forretningsmæssige principper, hvor der kun er tale om en forskydning i overskuddene, således at underskud de første år bliver opvejet på et senere tidspunkt af overskud med ensartet behandling af fradrag og indtægter, fortsat gør det til en fornuftig disposition at investere i skibsanparter under forudsætning af, at det ikke er skattedelen, der bærer anparterne.

Men jeg må indrømme, at jeg undrer mig meget over de ændringsforslag, SF har stillet i denne sag. Det kom ærligt og redeligt meget bag på mig, for når jeg ser på, hvad SF har sagt tidligere, så forstår jeg dem ikke. I bemærkningerne til lovforslag nr. L 65 siges det om det, SF foreslår:

»Denne ordning forventes kun at skulle gælde indtil skattereformens ikrafttræden den 1. januar 1987. Forslagsstillerne har dog afstået fra at udforme overgangsregler, dels fordi hele § 17 A må forventes at skulle ændres betydeligt eller helt ophæves i forbindelse med skattereformen, og dels fordi det er umuligt at udforme overgangsregler, når de permanente regler ikke kendes.«

Hvad var det for et system, som SF havde forventet ville være gældende i skattereformen? Jeg har hele tiden opfattet det sådan, at SF forventede, at disse anparters både for fradrag og for indkomsts vedkommende ville blive behandlet på den måde, som nu er aftalt imellem regeringspartierne, det radikale venstre og socialdemokratiet. Jeg synes, SF skylder os at løfte sløret for, hvad det var for en behandling, man havde tænkt sig, for det, SF nu foreslår, er jo, at disse anparters fortsat skal have fradrag på toppen – hvis man overhovedet kan administrere den regel, som SF foreslår. Jeg mener at det, SF foreslår, er administrativt fusk i en sådan grad, at socialdemokratiet ikke kan tage medansvar for det,

når man vil overlade det til ligningsrådet at tage stilling til nogle dispensationer på et tidspunkt, hvor man intet som helst kender til et skibs fremtidige drift, skønt vi har administrationens, ministerens og sagkyndiges udtalelser om, at det er umuligt at lave den skelnen, som SF foreslår. Hvis ligningsrådet så skal administrere en dispensation, som folketingsretten i øvrigt ikke har nogen mulighed for at stille en minister til ansvar for, og det efterfølgende viser sig, at denne disposition ikke burde have været givet, fordi man alligevel lejer det pågældende skib ud, skal man lave en efterregulering af flere tusinde anpartshaveres indkomster flere år tilbage. Der må være et eller andet, hvor vi er gået forkert af hinanden, for jeg tror faktisk, at socialistisk folkeparti og socialdemokratiet i denne sag har en fælles interesse.

Jeg opfatter det sådan, at socialistisk folkeparti har ønsket at fremme fornuftige projekter, men det, man gør nu, er faktisk at forsøge at åbne for projekter, som er båret af skattefinansieringen. Hvis det ikke er det, der er hensigten, er det, SF foreslår, unødvendigt, for hvis der som regel kun er tale om en udskydelse af skatten, som der siges, betyder det jo, at man sparer et tilsvarende beløb på en lavere beskatning senere, når indtægten kommer.

Endelig har jeg et spørgsmål til SF: Når SF siger i sine bemærkninger til forslaget, at skibsanparters behandles dårligere end andre anparters, vil jeg gerne vide, hvilke anparters vi taler om. Er det anparters i bygninger, hvor vi har fjernet forskudsafskrivningen i afskrivningsloven? Er det maskiner, hvor der vist er flere ejere, der udlejer, som er det normale i disse sammenhænge, og hvor afskrivningsretten er helt fjernet? Er det driftsmidler, hvor der gælder det samme? Eller tænker man på de gamle anparters, som er udstedt, inden vi lavede indgrebet i december 1983? Jeg tror ikke, det er det, man har i tankerne. Derfor må jeg sige, at jeg også på det punkt står uforstående over for SFs argumentation. Der har ikke været sammenhæng i det, SF har sagt fra starten, og det, de nu pludselig siger, efter at socialdemokratiet, det radikale venstre og regeringspartierne er blevet enige. Jeg har hele tiden opfattet, at det, SF ønskede, er det, vi nu er enige om, og det er, som om man nu skal finde en eller anden anden løsning.